

Slikarska razstava Simona Šubica
»Slovenske vaške legende in običaji«

Slikarska razstava
Simona Šubica

»Slovenske vaške legende in običaji«

Klub nacionalnih manjina Banja Luka

08. 02. 2013 - 03. 03. 2013

Simon Šubic

Simon Šubic je rojen leta 1954 pri Svetletovih v Žireh. Po poklicu in tradicionalno za Žiri, je čevljar.

Kot marsikdo, ki išče svoj navdih tudi izven svojega poklica, si je Simon Šubic kmalu poiskal svoj „jaz“, v glasbi.

Najprej z igranjem trobente, pri domači pihalni godbi v Žireh, kmalu zatem je ustanovil tudi svoj zabavni ansambel.

Kasneje je začel z ustvarjanjem avtorske glasbe in besedil in prejel več nagrad na festivalih po Sloveniji.

Z lastnim ansamblom je posnel dve plošči, preigral Evropo in začuti, da „to ni to“, ter polagoma prešel v slikarstvo.

Simon Šubic – Svetle, je prepoznaven po svojem stilu figuralnega slikarstva, ki ga črpa po motivih iz svoje ožje in širše okolice, naših krajev in ljudi. To je navdih in inspiracija avtorja, ki preveva opus že ustvarjenih slik posejanih povsod po svetu.

Simon Šubic – Svetle s svojimi slikami i risbami bolj pogosto nastopa v javnosti od leta 1989 naprej.

Samostojne razstave:

1989 Žiri 1991 1990 Bled Pristava, Ljubljana Filipov dvorec
1991 Postojna Gallery Mlin, Ajdovščina
1992 Brdo pri Kranju hotel Kokra, Domžale
1993 Nova Gorica, Portorož
1994 Žiri, Budapest, Kranj
1995 Pirmasens Forum Artium, Bled Astoria
1996 Škofja Loka, Domžale, Kranjska gora
1997 Kamnik, Kobarid, Preddvor
1998 Rateče, Nova Gorica, Topolšica
1999 Grosuplje, Bovec, Črna Vas
2000 Bled, Radomlje, Idrija
2001 Ljubljana, Domžale, gozd Martuljek
2002 Spodnja Idrija, Kranjska gora,
2003 Rateče, Stockholm
2004 Dolenjske Toplice, Bovec
2005 Brezovica, Reteče, Idrija
2006 Kranj, Bled
2007 Trenta, Logatec, Medvode
2008 Radovljica, Borovlje, Kranj
2009 Nova Gorica, Ptuj, Ljubljana
Goran Milovanović

Vsako stvar, ki jo hočemo nekam razporediti, tudi slikarstvo, je treba nekako imenovati. Simon Šubic - Svetle, ki išče svoj navdih in motiviko v bližnji okolici ali malo daljši preteklosti, z zavzetostjo neobremenjenega srca, skuša preliti občutenja in videnja v sliko in risbo. Po prvih letih in delih ustvarjanja, se je temu nekako reklo »ruralni amaterizem« a to je samo nekakšna splošna oznaka. V slikah Simona Šubica - Svetleta, pa je bilo skoraj vse videti kot nekakšna legenda, ki jo pri nas ustvarjajo samorastniki.

Andrej Pavlovec, zgodovinar in poznavalec slikarstva

Nekaj besed o tem, kako svoja videnja preliti na platno

V vsakodnevnem ritmu, zatopljen v sprotno, komaj zaznavno slišim svojega štiriletnega sina, ki z barvico na list papirja, obnavlja pravljico, ki jo je slišal prejšnji večer. Črta teče sproščeno, obenem pa zatopljeno in malo po svoje, obnavlja pravljico in naenkrat je na list papirja prenesena neobremenjena zgodba.

Ko v ateljeju pred platnom, zaman čakam ustvarjalno idejo, ki noče in noče na plan, me prešine, kako enostavno in preprosto je, če se vrnem v otroško igrivost.

Kar naenkrat postane vsaka malenkost v okolici ali v spominu, najboljša ideja za sliko ali risbo.

Takrat dobi fantazija krila in ustvarjalni polet. Rezultat je delo, s katerim sem zadovoljen in komaj čakam na dneve, ko me prešine tista tako zaželena otroška igrivost.

Simon Šubic Svetle

*"Nageljni rdeči se vedno cveto,
saj mati neguje jih s toplo roko,
in kadar ji dnevi počasi teko,
v talažbo pobaža cvetave z dlanja."*

Simona Šušter - Svetlo

Urad Vlade Republike
Slovenije za Slovence v
zamejstvu in po svetu

Ministarstvo
prosvjete i kulture
RS

Grad Banja Luka